

af mine Partifæller, og selvfølgelig ogsaa i fuldeste Overensstemmelse med Konseilspræsidenten og Ministeriet. Straks da det ærede Medlem for Ringsted sidste Vinter havde fremsat sin urigtige og ulogiske Paastand, tillod jeg mig at bede om Ordet for en kort Bemærkning, og jeg sagde da følgende: „Det ærede Medlem, som nu satte sig (Zahle), lod forstaa, at han havde været i en Situation, hvor han var eller kunde være bleven udsat for at bindes til en Hærordning, der blev lige saa bekostelig som den nuværende. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har været i en saadan Situation, jeg har ikke været i den. Jeg har ikke talt her i Dag paa egne eller paa nogen andens Vegne ud fra den Forudsætning, at vi bandt os til en Hærordning, der blev lige saa bekostelig som den, vi have. Paa den anden Side — jeg har heller ikke hverken her i Dag eller tidligere paa noget andet Sted villet være med til at binde den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister overhovedet, og da navnlig ikke paa et Tidspunkt, hvor Lovgivningsmagten har givet det hele Forsvarsspørgsmaal hen til fri og ubunden Undersøgelse, Overvejelse og Forslagsinitiativ i Forsvarskommissionen.“

Det udtalte jeg den Gang, og dette Ord — det tør jeg vel nok sige uden at være ubeskedent — var ikke hen i Vejret. Hvad der bliver udtalt af en Mand — han være nok saa tarvelig, nok saa ringe —, hvem der er betroet det Hverv at tale paa et Partis Vegne, betyder dog noget, ikke sandt? Naar jeg har talt paa Regeringspartiets Vegne i fuldkommen Overensstemmelse med Ministeriet og Ministeriets Chef, burde mine Ord dog staa til Troende overfor en Paastand som den, det ærede Medlem fremsatte, og som efter sin Form og sit Indhold i og for sig er ulogisk og meningsløs.

Det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) fortalte forleden en lille Historie om, hvad der var passeretovre i Faaborg ved et Møde. Han fortalte følgende: „Da vi fra vor Side klemte lidt paa den nuværende Udenrigsminister, hvem vi ikke fandt rigtig værdig til at være i et Venstreministeriums Selskab, udtalte det ærede Medlem for Løvel, at vi maatte ikke tro, at den Mand nogen Sinde fik Indflydelse paa dansk Politik“. Jeg afbrød og sagde: „Det er usandt“. Saa siger det ærede Medlem videre: „Det er sandt, og der er saa mange Vidner paa det, at det nytter ikke, at det ærede Medlem Gang paa Gang staa op og siger, at det er

Usandhed. Det er hørt rundt omkring paa Landets Talerstole, og mange have bidt Mærke deri“. Ja, saaledes siger det ærede Medlem, men det ærede Medlem har nu Uret alligevel. Jeg tvivler ikke om, at han er i god Tro, naar han paa staaar det, men Uret har han. Det, der passerede i Faaborg, var ganske rigtigt, som det ærede Medlem siger, at man af-fyrede nogle Pile mod den ikke tilstedeværende Udenrigsminister. (Afbrydelse af *Anton Jensen*) — den i Faaborg ikke tilstedeværende Udenrigsminister. I den Anledning sagde jeg: Om Udenrigsministeren og hans Stilling i Ministeriet udtalte — jeg nævnedes Navnet — det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) inde paa Rigsdagen, efter at han havde fremhævet Ministeriets ensartede Sammensætning, følgende: „Tilbage bliver saa kun Mulighed for Uensartethed i den nuværende højtærede Udenrigsministers Person, men jeg formoder, at han ikke vil komme til at spille nogen meget indgribende Rolle i praktisk dansk Politik. Jeg formener, at hans Stilling nærmest vil blive rent faglig, udad til repræsenterende. Videre antager jeg heller ikke, den ærede Udenrigsministers Aspirationer gaa“. Efter at have oplæst dette tilføjede jeg: „Saaledes udtalte en af det ny Partis fremtrædende Mænd sig under Generaldebatten, jeg vil ikke modsige det, som det ærede Medlem for Holbæk der fremsatte, men jeg siger, at naar det ærede Medlem for Holbæk — jeg nævnedes Navnet derovre — kan føle sig fyldstgjort paa den Betragtning, som han her har givet Udtryk, kunne de Herrer vel ogsaa“. Det var Episoden i Faaborg, det og intet andet. (Afbrydelse af *Poul Christensen*). Ja, det kunne vi snakke længe om, men vi komme sikkert ikke videre.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til et Par andre ærede Medlemmer. Den ene er til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han havde lagt Mærke til, at jeg paa et Vælgermøde skulde have sagt noget om, at hvis Regeringen straks efter Rigsdagssamlingens Aabning fandt paa at lade afstemme for eller imod Københavns Befæstning, vilde samtlige Medlemmer af Venstrereformpartiet stemme imod nu som for 10 Aar siden. Det ærede Medlem var saa venlig at bemærke hertil, at der i denne Udtalelse ikke var nogen god Mening. Idet jeg i øvrigt fastholder, hvad jeg har sagt, vil jeg hævde, at der er god Mening deri. Vil det ærede Medlem, som paastod, at der ikke var